

MALDOS INTENCIJOS

1. Melskimės už šalies, Bažnyčios, šeimų, bendruomenių vienybę. Jėzui patinka malda už vienybę nes pats Dievas yra vienybė tarp Tėvo, Sūnaus ir Šv. Dvasios. Prašykime Šv. Dvasios pagalbos, kad būtume vienybės įrankiai.
2. Kiekvienas veidas tarsi byloja : „Mylėk mane“. Ši Kalėdų laiką esam sukręsti Jėzaus kūdikio veido. Linkime taip pat atkreipti dėmesį į tuos žmones, kurie šiuo metu yra sukręsti vienvės, materialinio ar emocinio skurdo. Viešpatie, padėk mums tapti veikliais Dievo gerumo įrankiais, aplankydami, išklausydami, nešdami vieni kitų naštas.
3. Dėkokime Dievui už brolius ir seseris postulantes : Davis, Joachim, Olivier, Thibaud, Eline ir Austėja. Melskimės irgi už Julijų, kuris nuo rudens išgyvena Jono Krikštytojo metus ir už Dovą, kuris juos baigia, kad Dievas jį toliau lydėtų. Pavedam jūsų maldai Ievą ir Edgarą, kurie tuos metus praleidžia pas mūsų brolius Belgijoje.

Broliai ir seserys linki jums ramybės, džiaugsmo ir Šv. Dvasios kupinų metų.

Tiberiados bendruomenė
Baltriškės

2011 m.
sausis–
kovas

Maldos bendrystė

Broliai su stovyklos dalyviais linki jums ramybės ir malonių kupinų metų

Brangus(-i) besimeldžiantis(-i) drauge,

ramybės tau!

Šiuo metu kai tau rašau, Charnet (tar. Šarne) miškelis ir visa Tiberiada apsiklojusi sniegu, viskas padengta nekaltu grožiu, slėnis skendi tyloje. Dėl gausaus sniego sustojo, sustingo visas eismas. Sniegas broliams bei seserims suteikia progą smagiai pasilaidyti sniego gniūžtėmis... aš juos stebiu iš tolo!

Padėka už naująjį derlių

Su džiaugsmu priėmėme 6 jaunus postulantes ir dar kitus 6 jaunuolius Jono Krikštytojo metams. Priimame šį derlių kaip nuostabią Dievo dovaną, keliame į Jį visą savo dėkingumą. Kartą, dykumos metu, Viešpačiui pavesdamas kiekvieną brolių ir seserį, gavau šį gyvenimo žodį iš pranašo Izaijo knygos. Kiekvienam iš mūsų jis yra tikėjimo ir vilties žodis. „*Praplating savo palapinės aikštę, ištempk savo pastogės dangas nešykštėdama, pailgink palapinės virves ir tvirtai įkalk kuolus! Nebijok. Tavo vyras – tavo Kūrėjas, Galybių VIEŠPATS – Jo vardas. Amžina meile tavęs pagailėjau. Mano meilė nuo tavęs nesitrauks, mano ramybės sandora nesusvyruos.*“ (Iz 54, 2-10)

Mes praplatinome savo palapinę, pastatėme priestatą ir jau greitai persikelsime į naująjį valgomąjį ir kambarius... Šie pasiketimai – antraeiliai, tačiau tai neišvengiama mūsų gyvenimo dalis. Visgi svarbiausia mūsų užduotis – tai išgyventi Dievo švelnume, priimti gailestingumą ir atleidimą, leisti Dievui mus mylėti, kad galėtume atsakyti į artimųjų meilės troškimą.

Į kelią su keletu intencijų

Gruodžio 8-ąją brolis Gonzagas su asilu, lydintas dviejų jaunuolių iš Kinijos ir paeiliui besikeičiančių brolių, išvyko į piligriminę kelionę iš Lavaux-Sainte-Anne (tar. Lavo Sant An) į Zottegem Flandrijoje. Į kelią brolis leidosi su keletu intencijų: pirmoji – už tai, kad susiformuotų Belgijos Vyriausybė, antroji siekia Kiniją, kad pastaroji augtų religijos bei žodžio laisvės požiūriu. Ši intencija susijusi su Nobelio taikos premijos laureatu, išskirtinės išminties ir gilumo kiniečiu, pripildyto šv. Dvasios. Šis vyras, komunistinio režimo pasodintas į kalėjimą, galėjo ištarti: „*Aš neturiu priešų*“. Trečioji intencija – už Kongo saugumą. Artėjant prezidento rinkimams didėja neramumų tikimybė. Tai mums svarbu, nes ten gyvena 4 mūsų broliai. Brolis Vidas greitai prisijungs prie jų 5 mėnesiams.

Broliu Gonzagas su asile ejo per šaltį ir sniegą melsdamasis už Belgijos vienybę.

KALENDORIUS

2011 m. Sausis

- Penkt. 7–9 d. Pasauliečių dominikonų grupė
- Pirm. 10–vas. 5 d. Broliu Egidijus Konge
- Penkt. 14–16 d. Šv. Damijono grupės susitikimas
- Šešt. 15–24 d. Broliu Bart V. Lietuvoje
- Antr. 18–23 d. Misija Latvijoje (Madona)
- Antr. 18–20 d. 6 klierikai iš Kauno
- Penkt. 21–23 d. JP II piligrimų centro vadovai
- Penkt. 28–30 d. Samariečių grupė

Vasaris

- Penkt. 5–7 d. Šv. Damijono namų rekolekcijos
- Penkt. 11 d. Mokiniai iš Vilniaus su Rūta (11 kl.)
- Penkt. 11–13 d. Šv. Damijono maldos grupė iš Vilniaus
- Penkt. 18–20 d. Vaikinių savaitgalis
- Penkt. 25–27 d. Šeimų grupė iš Vilniaus Arkikatedros

Kovas

- Penkt. 4–6 d. Šv. Damijono maldos grupės susitikimas Kaune
- Penkt. 11–13 d. Paauglių savaitgalis
- Šešt. 11–12 d. Savaitgalis sužadėtiniams
- Penkt. 18–20 d. Pasiruošimo sav. PJD Madride 2011
- Penkt. 25–27 d. Vaikinių savaitgalis
- Pirm. 28 d.–gegužės 2 d. Br. Bartas vyksta į misiją į Filipinuose

Balandis

- Penkt. 1–3 d. Žygis vyrams
- Šešt. 9–10 d. Savaitgalis vaikams
- Antr. 12–gegužės 10 d. Seserys Dalia ir Asta Lietuvoje
- Šešt. 16–17 d. Šeimos iš Šv. Jonų parapijos
- Ketv. 21–24 d. Velykų stovykla jaunimui

Sesutė zylė drąsiai apsitūpė sesės Astos rankoje.

vakare mus ateiti į mišias. Tik per vigiliją supratau, jog Bažnyčia švenčia Žolinę. Pamenu, kaip minutėlę dvejojau, ar priimti Kristaus kūną, bet nurijau Komuniją ir Jis apsigyveno manyje ir užtvindė širdį džiaugsmu.

Grįžęs namo nenorėjau užgesinti tos ugnies, išsižiebusios mano viduje. Susipažinau su Tiberiados broliais, jų paprastumu ir ištikimybe maldei. Mane sužavėjo broliškas gyvenimas, todėl nusprendžiau likti čia kaip Jėzaus draugas, kaip Jonas Krikštytojas. Tikra malonė buvo gauti naujus dvasios brolius: Mykolą, Filipą ir Julijų, pažinti juos ir Kristų, apsigyvenusį juose. Pradžia buvo įspūdinga. Malda, rankų darbas, misijos, dykumos ermitažai, šviežios duonos kvapas, asilas... Iš nuostabos vaikščiojau pravira burna ir plačiai atmerktomis akimis, godžiai klausydamasis kalbų apie brolių gyvenimus. Nejučia supratau, kad esu dalis bendruomenės, reikalingas ne tik kaip papildoma darbo jėga, bet kaip jaunuolis, ieškantis savo pašaukimo. Išgyvendamas į liturginius metų laikus pajutau, koks artimas man gali būti Dievo gyvenimas, jog jis persipina su manuoju, jei tik leidžiu Jam veikti. Tada atsisakymas savo ego tampa ne praradimu, o malonių lietumi, kuris augina Kristų manyje panašiai kaip gėlytę.

Pamenu, vaikystėje man buvo padovanoję mažą kaktusiuką. Labai norėjau, kad jis pražydėtų, žinojau, jog jis gali pasipuošti tamsiai raudonos spalvos žiedu. Pradžioje labai rūpinausi, bet vėliau atėjo karšta vasara su visais draugais ir žaidimais kieme. Kaktusas išgaravo ne tik iš mano galvos, bet ir iš mano kambario. Dabar savo kambaryje neauginu gėlyčių, bet turiu nedidelę Marijos ikoną, kuri gal ir nesužydės raudonai. Ir ne aš ją laistau, o ji mane, kartais nenorom keliesi iš patalų, o ji jau suglaudus rankes šypsosi ir žiūri į mane: „Labas rytas, Dovai!“ Aš tik pagalvoju „Sveika, Marija...“

Tikrai Dievas myli mus nesitikėdamas, myli veltui. Tad paskubėkime! Nustebinkime Jį savo atsaku. Išsenka aistros, išblunka atminimai, o Meilė lieka. Mylėkime vieni kitus, kaip Jis, nes tai tikra.

Dovas

Jogilė ir Vytukas nuoširdžiai ir linksmi tarnauja virtuvėje.

Pirmą kartą parapijos rekolekcijos „Meilės Sekminės“

Prieš keletą mėnesių buvome išvykę misijon į vieną Prancūzijos parapijų. Tęsiant šią misiją, rengiame rekolekcijų savaitgalį „Meilės Sekminės“ šios parapijos nariams. Tai bus pirmas kartas.

Norėtume patirti Sekmines, kad Šventoji Dvasia taptų parapijos bendruomenės varikliu ir kad visi pakrikštytieji imtųsi liudyti nuostabius Dievo darbus, atliktus jų gyvenimuose, kad skleistų aplink save meilės ugnį. Per šias rekolekcijas stengsimės gyventi Naujuoju įsakymu: „Aš jums tai išakau: vienam kitą mylėti“ (Jn 15,17), nes bendruomenė, kurią jungia meilė – gali viską. Joje trykšta Šventoji Dvasia. Tai Ji, mums bendradarbiaujant, perkeičia polinkį varžytis, pavydėti, rungtis dėl meilės ir tai Ji įgalina misionierišką veržlumą, taip reikalingą parapijos atsinaujinimui.

Jau 20 metų gyvenau šia viltimi. Rekolekcijos vyks Pondrome, vienoje fermoje, kurią jau seniai atstatinėjame. Ateik Šventoji Dvasia.

Šv. Jono Krikštytojo metai Belgijoje, apačioj atpažįstate levą.

Jėzus myli tave

Jėzus šaukia savo troškimą būti mylimu. Toks pat troškulys įrašytas ir mumyse. Jaučiame tai ar ne, Dievo, Jėzaus meilė mums yra labai stipri. Bažnyčia mus kviečia į ją. Dievo Žodis gali mus perkeisti nes jis turi savyje neištrinamus Meilės, šv. Dvasios, pėdsakus.

Štai, brangus bendruomenės drauge. Ačiū, kad ir toliau melsiesi už intencijas, kurias tau patikime, mes nešame tavasias. Visa bendruomenė tau linki artumo su Kristumi, kuris yra pasaulio šviesa, metų Šventų 2011-ųjų.

Brolis Morkus

Į kelią už Belgijos vienybę

Broli Frederikas, Gonzagas ir asilas išeina į piligrimystę po Belgiją su kuprinėm pilnom maldos intencijų.

Tiberiadoje belgai, prancūzai, lietuviai, latviai, kongiečiai, kiniečiai ir filipiniečiai esame toje pačioje valtyje, o kryžius yra mūsų burės stiebas. Tai Šv. Dvasios dvelkimas mus kviečia irtis į gilumą, kad vieną dieną išsilaipintume išganymo uoste, Prisikėlusiojo krante, kur Jėzus mus pakvies į Amžinųjų vestuvių puotą.

Mūsų gyvenimas yra it ilga pasitikėjimo piligrimystė, kurios metu mokomės keliauti ne vieni ir ne tik dėl savęs, bet su Jėzumi ir dėl Jo, bei dėl savo brolių. Išties, dažnai keliaujame vandens paviršiumi, o Jėzus mus gelbsti nuo audrų ir pavojaus paskęsti, lyg šv. Petrą. Belgija, Kinija, Kongas, Prancūzija, – mūsų taip mylimos šalys, skirtingais lygmenimis išgyvenančios politines, ekonomines, net religines audras.

Įvairių intencijų paskatinta, gimė ši idėja: piligriminė kelionė už mūsų šalių bei šeimų vienybę. Mūsų Dievas, Trejybė yra meilės bendrystė, šeima. Jis trokšta, dar stipriau nei mes, šios vienybės: „*Tegul jie bus viena, kaip ir mes esame viena*“ (Jn 17). Jis gali įgyvendinti tai, kas žmogiškai atrodo neįveikiama. Jūs taip pat galite prisijungti prie mūsų maldos, nes Dievas trokšta mums duoti tai, ko prašome, tik kartais reikia prašyti primygtinai, atkakliai ir nenusivilti.

Kurie šventieji galėtų mus užtarti? Marija, Taikos Karalienė, šventasis Juozapas – Kinijos ir Belgijos globėjas. Kodėl gi nepasirinkus ir šv. Antano Paduviečio? Piligrimystėn išsiruošėme iš Lavaux-Sainte-Anne, šv. Juozapo koplyčios, pakeliui užsukome į Beauraing, ir keliavome iki Strijpene, Flandrijoje, esančio „Sint Antonius kluister“.

Tikra malonė

Noriu pasidalinti savo kelione link meilės šaltinio – Jėzaus. Šie Jono Krikštytojo metai Tiberiadoje man lyg planas, kaip nepasiklysti miško tankmėje. Skatinimas nesnūduriuoti drungname vandenyje, bet keltis ir eiti pas Tėvą, išmokti pasirinkti: gyvybę, meilę, romumą ir džiaugsmą.

Gimiau šeimoje, kuri nepažinojo Kristaus meilės. Mano tėveliai dirbo teatre, aš buvau jauniausias sūnus iš trejeto brolių. Mamai įtikėjus Kristumi, šeimos gyvenimas pakito. Pradėjome sekmadieniais švęsti Mišias, kartais meldavomės Rožinį... visa tai man buvo truputį keista ir dažnai nesuprantama. Tikriausiai nenorėjau ginčytis, nes mylėjau mamą ir pasitikėjau ja. Vis dėlto būdavo nuobodoka melstis nežinomam Dievui, visi tie poteriai buvo pernelyg painūs. Nesitikėjau, jog Jėzus nori kalbėtis, dalintis su manimi.

Visada troškau kelionių ir nuotykių, juose jausdavausi laisvesnis, tikresnis. Atrodė, kad gamta reikalauja dėmesio, jūros pakrantėje rytais stebėti paukščius ar tranzuoti kalnų link. Šiose kelionėse jutau Kūrėjo dvasią ir meilę, visas grožis kėlė nuostabą.

Julijus ir Dovas gyvena Šv. Jono Krikštytojo metus Baltriškėse su broliais

Šiais metais Dovas mokosi drožinėti ir Šv. Juozapo figūra yra jo pirmasis darbas.

Vienos kelionės metu pažinau Kristų kaip artimą draugą ir Dievą. Važinėjau po Europą aplankydamas garsius miestus, muzikos festivalius, na, tiesiog su draugais mėgavomės vasara. Tranzuodami į Romą nusprendėme atsikvėpti Asyžiuje. Širdyje jutau nuovargį ir tuštumą, buvau išsekęs nuo malonumų: ausys pavargusios nuo triukšmo, o pečiai nuo kuprinės svorio, net šnekos su bičiuliais vargino. Porciunkulėje sutikome sesutes pranciškonės, jos pakvietė

Antrą dieną lankėmės Šv. Benedikto katalikiškoje mokykloje (Respublikoje tai viena moderniausių mokyklų.) Smagu melstis mokyklos koplyčioje, kurioje kiekvieną dieną direktoriaus pavaduotojas aukoja šv. Mišias.

Popiet išvykome Lazdijų link. Pakeliui aplankėme vieną pažįstamą kaimo kleboną. Koks džiaugsmas vėl susitikti, dalytis mintimis apie evangelizaciją ir iškilmingai giedoti vakarinę maldą!

Vakaro mišioms atvykome į Lazdijus. Čia pats dekanas mums paruošė dviejų dienų misiją. Lazdijai panašus Lietuvos užkampis kaip Zarasai... tad dirbti su jaunimu nėra lengva, nes po 12 klasės įprastai visi išvažiuoja. Bet ir tuose užkampiuose yra daug nuostabių dalykų. Visada džiugu matyti jaunų žmonių paprastumą, tyrumą ir kūrybingumą. Vieną popietę turėjome rekolekcijas su mokytojais, po agapės dainavome dzūkiškai, taip, kad brolis Egidijus jau net šokti užsinerėjo ☺.

Misijos į Dzūkiją pabaigoje grįžome į Baltriškes per Vilnių, kur su Pavilnio šeimų maldos grupe šventėme penktąjį maldos grupės gimtadienį. Ačiū Alvydui ir Loretai už ištikimybę!

Melskitės, kad tai, ką broliai pasėjo vaikų širdyse, galėtų duoti daug vaisių.

Br. Bartas

Lapkriūtį mus aplanko Br. Jean-Francois iš Belgijos ir Nick iš Filipinų. Kol Br. Jean-Francois aktyviai darbuos mūsų miškuose, Nick aplankė Lietuvą ir net mokėsi lipdyti molinius indus.

Devynios dienos piligrimystės iš Valonijos į Flandriją, lyg maldos novena kartu su kinais Polu ir Pauliumi, taip pat br. Frederiku ir Jean-Marie (tar. Žan-Mari), kurie vis keitėsi paeiliui. Kelyje mane lydėjo mūsų stiprusis asilas Žemės Riešutas. Pastarąjį po 6 dienų dėl susidėvėjusių kanopų pakeitė Žiulis, mūsų cirkininkas, kurį broliui Jean-Marie teko įsakmiai „vairuoti“ pakeltu balsu ir lazda.

Kaip jums nupasakoti visus šiltus bei broliškus susitikimus? Tiek žmonių mus priėmė kaip savo vaikus ar anūkus. Vis pasitaikydavo tai karštos siubos termosos, tai galimybė išsiskalbti ir visad – didžiulis dėmesys. Taip noriu su Marija išstarti: „*Magnificat! Didžiųjų dalykų padarė mums Visagalis*“. Tai ne stiprių blauzdų dėka įvyko ši piligriminė kelionė, bet pirmiausia dėl visų mūsų sutiktų geradarių tikėjimo ir dosnumo. Visi sutinka pasitarnauti vienybei: žmonės darė viską, ką galėjo, kad mus priimtų ir taip prisidėtų prie mūsų intencijų... Norėčiau juos visus išvardinti, bet bijau, kad užmiršiu kurį nors, jau neskaitant visų tų, kurie mums nurodė kryptį. Aš jiems dėkoju tūkstantį kartų, nes priimti du užsieniečius, kartais jau sutemus ir dar su asilu... reikia sugebėti pasitikėti.

Taip, šios piligrimystės stebuklas buvo meilė, matėme tiek širdžių atsiveriančių netikėtumams. Pagalvojau, kad jei jau prancūzas su kiniečiu buvo taip šiltai priimti Belgijoje, tai juo labiau yra įmanoma vienybė tarp valonų ir flamandų, besitęsianti jau beveik 200 metų.

Maldos draugai, anksčiau ar vėliau Dievas mus išklausys. Tęskime tai, ką Viešpats pradėjo šioje mažutėje Belgijos Karalystėje. Jis iš mūsų prašo tik geros valios ir būtent čia jūsų malda gali pajudinti užtvaras... Beauraing Dievo Motina mūsų prašo „*daug melstis*“. Ačiū, kad atsiliepiate į jos kvietimą.

Brolis Gonzagas

Naujienos iš Kongo

Pastaraisiais mėnesiais, broliai Kikvite priėmė keletą savanorių – Olivier (tar. Olivjė) ir Vianney (tar. Vianėju), Michel (Mišelį), taip pat Hélène ir Christian'ą – sutuoktinių porą, atvykusių mokymų sesijai bei brolių Bernardą-Juozapą iš Orval'io (Belgija). Broliai ir toliau tęsia savo evangelizacijos misijas, pirmenybę teikdami maldos gyvenimui bei vietos gyventojų ir Šv. Damijono grupės priėmimui. Šiuo metu broliai Cyrille (tar. Syril) ir Ivanas išvykę į misiją Burkina Faso. Neutrūksta ten ir rankų darbo beįrenginėjant, statant brolių gyvenamąją vietą. Brolis Juozapas dėkoja už visokeriopą jūsų pagalbą ir aprašo keletą istorijėlių, iliustruojančių, ką jūsų dosnumas jiems leidžia nuveikti:

Viena mūsų kvartalo našlė, vardu Josée (tar. Žozė), gyvena 10 kv. m plūktos žemės namuke, dengtame šiaudiniu stogu. Visas jos turtas – tai demblys,

du puodai, plastmasinė stiklinė ir keletas stalo įrankių, keli nudėvėti rūbeliai ir švarus „pagne“ (afrikiečių moterų tradicinis apdaras – vert. past.) sekmadieniui. Jau keletą mėnesių jos savadirbės durys nebeužsidaro, be to – neturi spynos. Kvartalo staliaus paslaugos našlei pernelyg brangios. Tad ji, bijodama vagysčių, negalėjo niekur išeiti, palikti savo būsto. Galite įsivaizduoti jos džiaugsmą, kai atkeliavome su naujais vyriais ir spyna. Pagaliau ji galėjo laisvai išeiti pasivaikščioti.

Dieninių darbų sektoriuje buvo išdalinta daugiau nei 370 užduočių. Viena užduotis lygi 20 val. darbo. Daugelis darbininkų pažino darbo orumą, džiaugsmą dirbti naudingą, kokybiškai atliktą ir tinkamai atlygintą darbą.

Mokslai: pasirinkta 6 jaunuoliai – universiteto studentu, technikos bei pedagogikos mokiniais ir 3 pradinukais.

Paskolos be palūkanų leido vienam žmogui pasistatyti namus iš pusiau patvarių medžiagų, kitam – pagal paprotį sumokėti kraičio mokestį ir taip „susitvarkyti“ savo šeimyninę padėtį, dar kitas galėjo įsigyti žemės sklypą. Šios paskolos atiduodamos per vienerius ar dvejus metus.

Dar kartą dėkoju kiekvienam ir kiekvienai, kurie prisidėjote prie Bažnyčios socialinės doktrinos statymo. Būkite tikri mūsų dėkingumo malda šiuo palaimintu Kalėdų laiku, kuomet Viešpats ateina paguosti kenčiančiųjų.

Brolis Juozapas

Iš kairės į dešinę : br. Cyrille, br Benoît, br Juozapas ir br. Pascal.

Būkime Išminčiais, kurie atėjo jo pagarbinti, melstis ir grįžo besidalydami džiaugsmu pažinti savo Išganytoją.

„Piemenys grįžo atgal, garbindami ir šlovindami Dievą už visa, ką buvo girdėję ir matę, kaip jiems buvo paskelbta.“ (Lk 2, 20)

Brolis Siluanas

Per visų šventųjų šventę Baltriškėse susirinko 13-15 m. paauglių burys. Kartu su broliais ir vadovais jie gilinosi į šventumą ir šventųjų gyvenimą.

Evangelija skelbiama Dzūkijoje

Lapkričio pabaigoje su broliu Egidijumi ir Juliumi patyriau džiaugsmą keturių dienų kelionėje į Dzūkiją evangelizuoti mokyklose bei parapijose. Kaip visada, broliai važiuoja tik ten, kur yra kviečiami... Į Alytų mus pakvietė mergina, kuri pas mus Baltriškėse dalyvavo rekolekcijose. Mums buvo numatyta dviejų dienų programa mokyklose bei parapijoje. Jaunuolių troškimas išgirsti Gerąją Naujieną yra nuostabus. Broliai lankydami mokyklas neturi jokios ypatingos programos. Tačiau paprastas gyvenimo ir tikėjimo liudijimas be galo reikalingas norint padėti jauniems žmonėms atrasti gyvenimo prasmę. Vakare Alytuje susitikome su suaugusiųjų maldos grupe ir su vaikais, kurie ruošiasi Sutvirtinimo Sakramentui.

Naujienos iš Lietuvos

Ateik, Viešpatie Jėzau!

Štai jau keletas mėnesių kaip gyvename penkiese. Gyvenimas čia labai gražus, nes Viešpats, kaip ir visur, mus apipila savo malone, o gyventojai yra yra labai atviri Jo veikimui. Tad ko dar laukti, atverkime širdis!

Kartą su viena protestante diskutavome apie mūsų Bažnyčių skirtumus. Po keleto akimirku ji man sako: „Turime tą patį Viešpatį ir galime melstis kartu.“ Tai nuostabu, nes juk tik per maldą galime vėl atrasti bendrystę. Juk taip svabu šiandien iš naujo atkurti bažnyčių, šeimų vienybę, pradėdant nuo savo pačių širdies. Tad artinkimės prie prakartėlės, kur Ramybės Kunigaikštis mums suteiks vienybės.

Mėnesio pradžioje buvome išvykę į keletą misijų mokyklose. Buvau paliestas, matydamas, kaip jaunimas priima mūsų liudijimą, galiausiai, – patį Kristų. Besibaigiant susitikimui, pasiūlėme jaunuoliams paveikslėlių su Mergelės Marijos ir šv. Damijono Kryžiaus atvaizdu, su sąlyga savaitę melstis savo kambaryje bent penkias minutes. Paaiškinome jiems, kad tai asmeninis pasirinkimas. Keletas jaunuolių prisiartinio ir pažadėjo melstis, tuo metu kiti ėjo lauk. Tai buvo tikras troškimo sutikti Viešpatį liudijimas prieš savo klasės draugus.

Šiais metais gausu sniego. Žiema labai šalta, kartais temperatūra nukrinta iki -20°C.

Sustabdėme Bažnyčios atnaujinimo darbus. Jie beveik baigti, pavasarį visiškai pabaigsime. Šiuo metu su broliais dirbame miške, pjauname malkas šildymui ateinantiems metams. Jaunuoliai, atvažiuojantys į rekolekcijas, mums padeda įvairiuose darbuose. Jie paprastai būna labai laimingi, galėdami pažinti džiaugsmą dirbti. Kai kurie pasakojo, kad niekada dar nėra *tiok* dirbė (net jei tai tik pusantros valandos☺) ir kad tai suteikia džiaugsmo.

Žinoma, labai džiaugiuosi nuo birželio prisijungęs prie brolių Baltriškėse. Mokyklose dažnai liudijame, kad tai ne mes vieni kitus pasirinkome, bet Viešpats mus surinko. Smagu būti broliuku latviu tarp brolių belgų Lietuvoje. Tik Viešpats vienas gali mus surinkti, suvienyti, išmokyti mylėti vienas kitą. Būkime lyg piemenėliai, kuriems buvo suteikta malonė sutikti Kūdikėlį Jėzų.

Prieš šešis mėnesius, brolis Siluanas prisijungė prie mūsų, praleidęs 6 metus Belgijoje.

Iš postulantių gyvenimo...

Jauni broliai ir seserys klauso br. Francois grįžusio kelioms dienoms į Belgiją, liudijimo

Spalio 4-ąją broliai ir seserys turėjo džiaugsmo (man atrodo!..) priimti 4 naujus postulantes – Olivier (tar. Olivjė), Thibaud (tar. Tibo), Joachim, mane ir dvi postulantės: Elinę ir Austėją.

Mes, jaunieji broliukai, gyvename kartu su kitais novicijais bei broliais Frederiku ir Davidu, kurie rūpinasi jaunaisiais broliais. Esame atskirai nuo vyresniųjų brolių, gretimame pastate. Čia mes miegame, meldžiamės, valgome. Čia vyksta pamokos apie vidinį gyvenimą, Bibliją... taip pat ir brolis Morkus čia ateina paaiškinti bendruomenės įkūrimo nuojautą bei tvarką, įpročius. Kitą dienos dalį praleidžiame kartu su visais broliais. „*Nusikaldinti vienuolio širdį*“ – tai brolio Davido sakinytis – toks yra mūsų tikslas. O tai – per rankų darbą, brolišką gyvenimą ir misijas.

Kalbant apie darbą, šiuo metu šešiese, prižiūrimi br. Jean-François (tar. Žan-Fransua), einame į mišką, šv. Juozapo kalvoje, pjauti malkų. O, taip! Prieš trejus metus broliai darė tą patį, šiandien šildomės jų pjautomis malkomis, o dabar – mūsų eilė ruošti kuro atsargas ateinantiems metams. Koks džiaugsmas būti mažutėje ekipoje tokioje gražioje vietoje. Beje, sakiau, kad dirbame šešiese, bet tiksliau pasakius, esame septynios, nes kasdien mus aplanko viena liepsnelė,

pasišildo kartu prie ugnies, palesioja nuo pietų likusių trupinių ir... seka darbų eigą! Papasakoti mūsų brolišką gyvenimą užtruktų labai ilgai, jis toks turtingas! Bet galiu pasakyti, kad daugiausiai išmokstame ir iriamės į priekį šventumo kelyje būtent kasdienybėje, per paprastą kontaktą su broliais. Ačiū, broliai! Galiausiai – misijos. Kartais vykstame aplankyti šeimų, keliaujame į gatvės evangelizaciją ar jaunimo susitikimus. Neseniai buvome išvykę pilgrimmysten į Banneux ir Moresnet. Kelionė buvo be galo džiaugminga ir turtinga susitikimų. Žinoma, nereikia pamiršti ir visų čionai atvykstančių grupių priėmimo.

Štai trumpas mano patyrimas, surašytas per greitai ir nepilnai, apie mūsų naująjį gyvenimą. Mes patikime save jūsų maldai ir prižadame savąją už jus. Maldos bendrystėje.

Davidas

Jau 3 mėnesiai...

„Nebijok, nes aš išpirkau tave ; pašaukiau tave vardu, ir tu esi mano.“ Iz 43, 1

Štai jau 3 mėnesiai, kaip mes kartu su Eline papildėme seserų „lizdą“ – „Marijos“ namus. Koks džiaugsmas sakyti Viešpačiui „Taip“ atsiliepiant į Jo kvietimą! Ačiū Viešpačiui, kad jau nuo pat mažumės man leido augti draugystėje su Juo per stovyklas Baltriškėse ir maldos grupėje. Per vieną Velykų stovyklą labai stipriai išgyvenau tai, kad Kristus mirė ir prisikėlė dėl manęs bei kad Dievas atidavė net savo Sūnų už mane. Nuo tada manyje gyveno stiprus troškimas duoti Viešpačiui tai, ką turiu brangiausio – savo gyvenimą !

Kuo mes gyvename Tiberiadoje? Pirmiausia mokomės ir atrandame mūsų naujo gyvenimo džiaugsmus ir sunkumus (bet tik kartais!) bei naująją šeimą, kuri tokia didelė: 31 brolis ir 8 sesutės. Kiekvieną savaitę mums būna kursai apie maldą, Bibliją, evangelizaciją ir t.t., bei apie mūsų naująjį gyvenimo kelią (pvz., br. Morkus mums pasakoja Tiberiados istoriją. Ir, kartais, kaip virti sriubą). Aš su s. Dalia ir s. Kotryna esame atsakingos už siuvimą (darbo netrūksta), gaminu valgyti (kiekvieną dieną pietauja apie 40 žmonių) – tad reikia išradingumo, bei mokausi kepti duoną – tai pats gražiausias darbas Tiberiadoje!

Lapkričio viduryje mes, postulantės, su s. Agnes savaitę kelio pilgrimmine kelione prašydamos valgyti ir nakvynės, ir Apvaizdos dėka mumis buvo nuostabiai pasirūpinta. Turėjome kelių Tiberiados draugų adresus, kurie dėl sveikatos negali iki mūsų atvažiuoti – tad mes juos aplankėme. Man labai padarė įspūdį viena 97 metų sesuo, kuri po 75 metų vienuolinio gyvenimo vis dar švyti džiaugsmu gyvendama su Kristumi. Ji, išgirdusi, kad mes su s. Eline esame iš Baltijos valstybių, atsisveikindama mus padaršino savo bedante šypsena: „Eikite ir pagaliau atverskite tuos Belgijos žmones.“

Arba dar vienas gražus susitikimas. Vieną vakarą tranzavome ir mums sustojo beveik tikras „lietuviškas“ „golfiukas“: dideliais ratais ir su labai garsia muzika. Iš jo išlipo toks įtartinai treninguotas vaikinai, kuris pasisiūlė mus pavėžėti. S. Agnes sutiko, nors ir nelabai drąsu buvo. Važiuojant ir besikalbant s. Agnes paklausė: „Kuo tu vardu?“, vairuotojas atsakė: „Chris.“ (taip beveik kaip „Kristus“ pranc.) S. Agnes tada paklausė, ar jis pažįsta Jėzų. Aš buvau tikra, kad atsakys „ne“. O jis pasakė: „Palaukit, aš jums parodysiu tai, ko niekad nepamiršit.“ Sustojo kelkraštyje ir ėmė vilktis striukę, megztinį ir ant rankos parodė milžinišką Kristaus kančios tatuiruotę (manau, kad jam tikrai skaudėjo, kai ją darė, nes ji milžiniška). Chrisas mums papasakojo, kad namuose turi mažą koplyčią su daug šventųjų ikonų. Toje koplyčioje jis meldžiasi kartu su savo vaikais, nors jo žmona ir netikinti. Mes buvome tikrai priblokštos šio netikėto liudijimo. Ačiū Tau, Viešpatie!

Ir, nepatikėsite, bet Belgijoje dabar tikrų tikriausia žiema, kokios bent jau Lavo Sent An niekas neprisimena. Dėl to Belgijoje gyvenimas gana sudėtingas (niekas neturi žieminių padangų, kurių paprastai neprireikdavo). Bet džiaugsmas mums, lietuviams. Ačiū Tau, Viešpatie, už gamtos grožį. Ačiū kiekvienam iš jūsų, kurie nešate mus savo maldoje. Gimusio Kūdikėlio Jėzaus ramybė ir džiaugsmas tebūna su jumis !

Austėja

Sesė Agnė ir Austėja išeina į misiją – aplankyti vienišius žmones